

¹وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامَ الرَّبِّ، يَا ابْنَ آدَمَ تَبَأْ عَلَيَّ رُعَاةَ إِسْرَائِيلَ، وَقُلْ لَهُمْ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ لِلرُّعَاةِ، وَيَلُ رُعَاةَ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ كَانُوا يَزْعَوْنَ أَنفُسَهُمْ. أَلَا بَرَعَى الرُّعَاةُ الْعَنَمَ. تَأْكُلُونَ الشَّحْمَ وَتَلْبَسُونَ الصُّوفَ وَتَذُبُّونَ السَّمِينَ وَلَا تَرَعُونَ الْعَنَمَ. ⁴الْمَرِيضَ لَمْ تَقْوُوهُ، وَالْمَجْرُوحَ لَمْ تَعْصِبُوهُ، وَالْمَكْسُورَ لَمْ تَجْبُرُوهُ، وَالْمَطْرُودَ لَمْ تَسْتَرِدُوهُ، وَالصَّالِّ لَمْ تَطْلُبُوهُ، بَلْ يَشِدُّهُ وَيَغْفِي تَسْلَطْتُمْ عَلَيْهِمْ. ⁵فَتَسْتَتُّ بِالرَّاعِ وَصَارَتْ مَآكِلًا لِجَمِيعِ وُحُوشِ الْحَقْلِ، وَتَسْتَتُّ. ⁶صَلَّتْ عَنَمِي فِي كُلِّ الْجِبَالِ وَعَلَى كُلِّ تَلٍّ عَالٍ وَعَلَى كُلِّ وَجْهِ الْأَرْضِ. تَسْتَتُّ عَنَمِي وَلَمْ يَكُنْ مَنْ يَسْأَلُ أَوْ يُنْتَشِ. ⁷فَلِدَلِكِ أَيُّهَا الرُّعَاةُ اسْمَعُوا كَلَامَ الرَّبِّ، ⁸حَيْثُ أَنَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ حَيْثُ إِنَّ عَنَمِي صَارَتْ غَنِيمَةً وَمَآكِلًا لِكُلِّ وَحْشِ الْحَقْلِ، إِذْ لَمْ يَكُنْ رَاعٍ وَلَا سَأَلَ رُعَانِي عَنْ عَنَمِي، وَرَعَى الرُّعَاةُ أَنفُسَهُمْ وَلَمْ يَرَعُوا عَنَمِي، ⁹فَلِدَلِكِ أَيُّهَا الرُّعَاةُ اسْمَعُوا كَلَامَ الرَّبِّ. ¹⁰هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَنَّتَدَا عَلَى الرُّعَاةِ وَأَطْلُبُ عَنَمِي مِنْ يَدِهِمْ، وَأَكْفُهُمْ عَنْ رَعِي الْعَنَمَ، وَلَا يَرَعَى الرُّعَاةُ أَنفُسَهُمْ بَعْدُ، فَأَخْلَصُ عَنَمِي مِنْ أَفْوَاهِهِمْ فَلَا تَكُونُ لَهُمْ مَآكِلًا. ¹¹لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَنَّتَدَا أَسْأَلُ عَنْ عَنَمِي وَأَفْتَقِدُهَا. ¹²كَمَا يَفْتَقِدُ الرَّاعِي قَطِيعَهُ يَوْمَ يَكُونُ فِي وَسْطِ عَنَمِهِ الْمُسْتَسِيَّةِ، هَكَذَا أَفْتَقِدُ عَنَمِي وَأَخْلَصُهَا مِنْ جَمِيعِ الْإِمَاكِينِ الَّتِي تَسْتَتُّ إِلَيْهَا فِي يَوْمِ الْعَنَمِ وَالصَّبَابِ. ¹³وَأَخْرِجُهَا مِنَ الشُّعُوبِ وَأَجْمَعُهَا مِنَ الْأَرَاضِي، وَأَبِي بِهَا إِلَى أَرْضِهَا وَأُرْعَاهَا عَلَى جِبَالِ إِسْرَائِيلَ وَفِي الْأُودِيَةِ وَفِي جَمِيعِ مَسَاكِينِ الْأَرْضِ. ¹⁴أُرْعَاهَا فِي مَرَعَى جَبِّي، وَيَكُونُ مَرَاخِهَا عَلَى جِبَالِ إِسْرَائِيلَ الْعَالِيَةِ. هُنَالِكَ تَرُبُّصُ فِي مَرَاخِ حَسَنِ، وَفِي مَرَعَى دَسِيمٍ يَزْعَوْنَ عَلَى جِبَالِ إِسْرَائِيلَ. ¹⁵أَنَا أُرْعَى عَنَمِي وَأَرْضُهَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁶وَأَطْلُبُ الصَّالِّ، وَأَسْتَرِدُّ الْمَطْرُودَ، وَأَجْبِرُ الْكَسِيرَ، وَأَعْصِبُ الْجَرِيخَ، وَأَبِيدُ السَّمِينَ وَالْقَوِيَّ، وَأُرْعَاهَا بَعْدَ. ¹⁷وَأَنْتُمْ يَا عَنَمِي فَهَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَنَّتَدَا أَحْكُمُ بَيْنَ سَاءَةٍ وَسَاءَةٍ. بَيْنَ كِبَاشٍ وَبُيُوسٍ. ¹⁸أَهُوَ صَغِيرٌ عِنْدَكُمْ أَنْ تَرَعُوا الْمَرَعَى الْجَدِّ وَبَقِيَّةَ مَرَاعِكُمْ تَدُوسُونَهَا بِأَرْجُلِكُمْ، وَأَنْ تَسْرُبُوا مِنَ الْمِيَاهِ الْعَمِيقَةِ، وَالْبَقِيَّةَ تُكْذِرُونَهَا بِأَفْدَامِكُمْ. ¹⁹وَعَنَمِي تَرَعَى مِنْ دُوسِ أَفْدَامِكُمْ، وَتَسْرَبُ مِنْ كَدْرِ أَرْجُلِكُمْ. ²⁰لِدَلِكِ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ لَهُمْ، هَنَّتَدَا أَحْكُمُ بَيْنَ السَّاءِ السَّمِيَةِ

¹Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach: ²Du Menschenkind, weissage wider die Hirten Israels, weissage und sprich zu ihnen: So spricht der HERR HERR: Weh den Hirten Israels, die sich selbst weiden! Sollen nicht die Hirten die Herde weiden? ³Aber ihr fresset das Fette und kleidet euch mit der Wolle und schlachtet das Gemästete; aber die Schafe wollt ihr nicht weiden. ⁴Der Schwachen wartet ihr nicht, und die Kranken heilt ihr nicht, das Verwundete verbindet ihr nicht, das Verirrte holt ihr nicht und das Verlorene sucht ihr nicht; sondern streng und hart herrschet ihr über sie. ⁵Und meine Schafe sind zerstreut, als sie keinen Hirten haben, und allen wilden Tieren zur Speise geworden und gar zerstreut. ⁶Und gehen irre hin und wieder auf den Bergen und auf den hohen Hügeln und sind auf dem ganzen Lande zerstreut; und ist niemand, der nach ihnen frage oder ihrer achte. ⁷Darum höret, ihr Hirten, des HERRN Wort! ⁸So wahr ich lebe, spricht der HERR HERR, weil ihr meine Schafe lasset zum Raub und meine Herde allen wilden Tieren zur Speise werden, weil sie keinen Hirten haben und meine Hirten nach meiner Herde nicht fragen, sondern sind solche Hirten, die sich selbst weiden, aber meine Schafe wollen sie nicht weiden: ⁹darum, ihr Hirten, höret des HERRN Wort! ¹⁰So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will an die Hirten und will meine Herde von ihren Händen fordern und will mit ihnen ein Ende machen, daß sie nicht mehr sollen Hirten sein und sollen sich nicht mehr selbst weiden. Ich will meine Schafe erretten aus

وَالشَّاةِ الْمَهْرُولةِ. ²¹لَأَتَّكُم بِهَرْتُمْ بِالْجَنبِ وَالْكَتِيفِ،
 وَتَطْلَحْتُمْ الْمَرِيضَةَ بِفُرُونِكُمْ حَتَّى سَسْتَمُوها إِلَى
 خَارِجٍ. ²²فَأَحْلَسُ عَتَمِي فَلَا تَكُونُ مِنْ بَعْدُ عَنِيْمَةً، وَأَحْكُمُ
 بَيْنَ شَاةٍ وَشَاةٍ. ²³وَأَقِيْمُ عَلَيْهَا رَاعِيًا وَاحِدًا فَيَرَعَاهَا
 عَبْدِي دَاوُدُ. هُوَ يَرَعَاهَا وَهُوَ يَكُونُ لَهَا رَاعِيًا. ²⁴وَأَنَا الرَّبُّ
 أَكُونُ لَهُمْ إِلَهًا، وَعَبْدِي دَاوُدُ رَئِيسًا فِي وَسْطِهِمْ. أَنَا
 الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ. ²⁵وَأَقْطَعُ مَعَهُمْ عَهْدَ سَلَامٍ، وَأَنْزِعُ
 الْوُجُوشَ الرَّدِيئَةَ مِنَ الْأَرْضِ، فَيَسْكُنُونَ فِي الْبَرِّيَّةِ
 مُطْمَئِنِّينَ وَبِتَامُونَ فِي الْوُغُورِ. ²⁶وَأَجْعَلُهُمْ وَمَا حَوْلَ
 أَكْمَتِي بَرَكَهً، وَأَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الْمَطَرَ فِي وَفَيْهِ فَتَكُونُ
 أَمْطَارَ بَرَكَهً. ²⁷وَتُعْطِي سَخْرَهُ الْحَقْلَ تَمَرَتَهَا، وَتُعْطِي
 الْأَرْضَ عِلْتَهَا، وَيَكُونُونَ آمِنِينَ فِي أَرْضِهِمْ، وَيَعْلَمُونَ أَنِّي
 أَنَا الرَّبُّ عِنْدَ تَكْسِيرِي رُيْبًا نِيرِهِمْ، وَإِذَا أَنْقَذْتُهُمْ مِنْ يَدِ
 الَّذِينَ اسْتَعْبَدُوهُمْ. ²⁸فَلَا يَكُونُونَ بَعْدُ عَنِيْمَةً لِلْأَمَمِ، وَلَا
 يَأْكُلُهُمْ وَخَشُ الْأَرْضِ. بَلْ يَسْكُنُونَ آمِنِينَ وَلَا
 مُجِيفٌ. ²⁹وَأَقِيْمُ لَهُمْ عَرْسًا لِيصِيبَ فَلَا يَكُونُونَ بَعْدُ مَفْيِي
 الْجُوعِ فِي الْأَرْضِ، وَلَا يَحْمِلُونَ بَعْدُ تَغْيِيرَ
 الْأَمَمِ. ³⁰فَيَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ إِلَهُهُمْ مَعَهُمْ، وَهُمْ سَعِي
 بَيْتِ إِسْرَائِيلَ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ³¹وَأَنْتُمْ يَا عَتَمِي، عَتَمُ
 مَرْعَايَ، أَتَأْسُ أَنْتُمْ. أَنَا إِلَهُكُمْ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.

ihrem Maul, daß sie sie forthin nicht mehr fressen sollen. ¹¹Denn so spricht der HERR HERR: Siehe, ich will mich meiner Herde selbst annehmen und sie suchen. ¹²Wie ein Hirte seine Schafe sucht, wenn sie von seiner Herde verirrt sind, also will ich meine Schafe suchen und will sie erretten von allen Örtern, dahin sie zerstreut waren zur Zeit, da es trüb und finster war. ¹³Ich will sie von allen Völkern ausführen und aus allen Ländern versammeln und will sie in ihr Land führen und will sie weiden auf den Berge Israels und in allen Auen und auf allen Angern des Landes. ¹⁴Ich will sie auf die beste Weide führen, und ihre Hürden werden auf den hohen Bergen in Israel stehen; daselbst werden sie in sanften Hürden liegen und fette Weide haben auf den Bergen Israels. ¹⁵Ich will selbst meine Schafe weiden, und ich will sie lagern, spricht der HERR HERR. ¹⁶Ich will das Verlorene wieder suchen und das Verirrte wiederbringen und das Verwundete verbinden und des Schwachen warten; aber was fett und stark ist, will ich vertilgen und will es weiden mit Gericht. ¹⁷Aber zu euch, meine Herde, spricht der HERR HERR also: Siehe, ich will richten zwischen Schaf und Schaf und zwischen Widdern und Böcken. ¹⁸Ist's euch nicht genug, so gute Weide zu haben, daß ihr das übrige mit Füßen tretet, und so schöne Borne zu trinken, daß ihr auch noch dareintretet und sie trüb macht, ¹⁹daß meine Schafe essen müssen, was ihr mit euren Füßen zertreten habt, und trinken, was ihr mit euren Füßen trüb gemacht habt? ²⁰Darum so spricht der HERR HERR zu ihnen:

Ezekiel 34

Siehe, ich will richten zwischen den fetten und mageren Schafen,²¹ darum daß ihr mit der Seite und Schulter drängt und die Schwachen von euch stoßt mit euren Hörnern, bis ihr sie alle von euch zerstreut.²² Und ich will meiner Herde helfen, daß sie nicht mehr sollen zum Raub werden, und will richten zwischen Schaf und Schaf.²³ Und ich will ihnen einen einigen Hirten erwecken, der sie weiden soll, nämlich meinen Knecht David. Der wird sie weiden und soll ihr Hirte sein,²⁴ und ich, der HERR, will ihr Gott sein; aber mein Knecht David soll der Fürst unter ihnen sein, das sage ich, der HERR.²⁵ Und ich will einen Bund des Friedens mit ihnen machen und alle bösen Tiere aus dem Land ausrotten, daß sie in der Wüste sicher wohnen und in den Wäldern schlafen sollen.²⁶ Ich will sie und alles, was um meinen Hügel her ist, segnen und auf sie regnen lassen zu rechter Zeit; das sollen gnädige Regen sein,²⁷ daß die Bäume auf dem Felde ihre Früchte bringen und das Land sein Gewächs geben wird; und sie sollen sicher auf dem Lande wohnen und sollen erfahren, daß ich der HERR bin, wenn ich ihr Joch zerbrochen und sie errettet habe von der Hand derer, denen sie dienen mußten.²⁸ Und sie sollen nicht mehr den Heiden zum Raub werden, und kein Tier auf Erden soll sie mehr fressen, sondern sollen sicher wohnen ohne alle Furcht.²⁹ Und ich will ihnen eine herrliche Pflanzung aufgehen lassen, daß sie nicht mehr Hunger leiden im Lande und ihre Schmach unter den Heiden nicht mehr tragen sollen.³⁰ Und sie sollen erfahren,

Ezekiel 34

daß ich, der HERR, ihr Gott, bei ihnen bin und daß sie vom Haus Israel mein Volk seien, spricht der HERR HERR.³¹ Ja, ihr Menschen sollt die Herde meiner Weide sein, und ich will euer Gott sein, spricht der HERR HERR.